

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru meșarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu literă garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Uniformitatea în biserică.

I.

Dintre toate instituțiunile biserica este cea mai conservatoare, și nu fără cuvînt. Biserica orientală în primii secli ai creștinismului s'a dezvoltat pe base solide, s'a organizat conform spiritului întemeietorului ei, și a ajuns la vadă strălucită, așa de strălucită, că mărîtul ei trecut și adi mai revarsă încă unele rase palide din splendoarea de odinioară.

Erau fericite timpurile de glorie de odinioară ale bisericii creștine, și ele erau fericite, căci una era pe atunci biserica lui Christos, una în dogme, una în rit, una în ornamente, una în scopurile urmărite, și mijloacele prin cari se ajungeau aceste scopuri, cu un cuvînt, una forma din lăuntru și din afară în biserica lui Christos.

Unirea e putere, și concordia stîncă neînvinsă. Așa a fost de cînd e lumea, și așa va fi, cît timp va trăi lumea. Adevărul acesta s'a accentuat de toți în toți vecii, și se va accentua în veci, și încă ca regulă generală cu atît mai vîrtos, cu cît vor fi mai dese exemple spre accentuarea acestui adevăr.

S'a escat rivalitate în biserica lui Christos, și ea a produs scisiunea. Nu vom căuta după natura și urmările scisiunei. Scisiunea s'a făcut prin oameni, se susține tot prin oameni, și după desvoltarea lucrurilor judecînd, putere omenească nu o va mai putea delătura.

Vom urmări biserica orientală ortodoxă.

Fidelă tradițiunilor eređite, biserica orientală și-a conservat intact organismul în toate amăruntelile. Organismul ei vîntos și tare a trebuit să fie ca să reziste la atîtea atacuri interne și externe și sănătos, de tot sănătos ni se prezintă el și astăzi în toate locurile impopulate de ortodocși.

În special noi românii am fost tari ca stîncă în alipirea noastră la ortodocșie și la formele prescise și observate de biserica orientală. Secoli întregi am fost robiți în cele bisericesci, graiu strein răsuna din ușa altariului, graiu strein din rostul cântăreților, graiu strein de pe amvon, și noi ortodocși am rămas.

Venitau persecuțiunile de tot soiul, calvini și luterani, protestanți cu papisti — terminologie vechiă, dară usitată în gura poporului — toți acestia au dat năvală asupra bisericii noastre, și poporul sta neclătit ca stîncă.

Urmatau dîlele de urgie. Ne-au desbinat între noi, și persecuția din crudă ce era, acumă deveni și mai crudă, și noi totuși neclătiți am rămas în bi-

serica noastră, și ca ferul cu cît erau mai dese loviri, ce ni se aplicau, cu atîta deveneam mai vîntoși, mai puternici, mai tari în alipire către biserica noastră.

Un farmec magic ne-a ținut legați de biserica noastră, și acest farmec ne-a condus ca făclie luminoasă în toate timpurile cele critice. Farmecul acesta este uniformitatea în biserica orientală.

De vei merge în Serbia și toată peninsula balcanică, de vei străbate Rusia cruciș și curmeziș, de vei merge în catolica Spanie, în Italia și Roma papilor, Francia ori Germania cea protestantă, și vei intra în o biserică ortodoxă, pretutindenea o vei afla una și aceeași: adevă biserica orientală, cu tot ornamentul din ea, începînd dela altariu, până la cea din urmă icoană sau ornament preotesc.

Farmec tainic cuprinde inima omului crescut în viața bisericască la intrarea în biserica orientală. Ritul maiestatic în desvoltarea pompei, ornamentul preotesc, misticismul ce se sevăresce în sacrul altariu ferit de vederea poporului credincios, cântările melodioase și cuprinsul marelui al rugăciunilor bisericesci, eată tot atîtea momente, cari pun în mișcare toate coardele inimei, și omul se simte în casa lui Dumnezeu.

Poporul n'a făcut nici odată capital din polemiile dogmatice dintre teologi. Pentru el uniformitatea au fost totul. Să rămână ritul ortodox conservat de biserica ortodoxă, să rămână limba bisericască, ornamentele prescise pentru biserică, și creștinul ortodox nu se va întreba de unde și până unde cu „filioque,” nu va străbate și nici va cerca să străbată în secretul infallibilității Părintelui Episcop din Roma, nu va întreba de purgatoriu, nici de forma Sfintei cuminicăturii. Poporul vrea să fie în biserica sa, cu ritul ei și rugăciunile ei cele admirabil de frumoase.

De aceasta adînc pătrunși, corifeii desbinării noastre confessionale nu s'au atins de ritul bisericii mame. S'a observat deci uniformitatea în biserica unită cu Roma, uniformitatea bisericii orientale, și poporul se simția în biserica sa. Eată secretul pentru ce poporul român nu simte desbinarea confesională, eată farmecul, care ne leagă și ne ține laolaltă.

Biserica a fost conscie de puterea formidabilă ce zace în această uniformitate, și pentru aceia a luat toate cautelele pentru conservarea intactă a ei. La zidirea unei biserici arhierul trebuie să vadă planul. Biserica trebuiesc zidită după plan prescis, înzestrată cu icoane după ritul oriental, provădută cu cărți edate sub auspiciile bisericii și așa mai departe.

atentate grele la cultura noastră, și dacă furtunile celor șeptespredece veacuri trecute nu ne au putut șterge de pe fața pămîntului, avem bună nădeșde, că la urma urmelor cauza noastră cea dreaptă totuși va triumfa în mânia tuturor svêrcolirilor șovinistilor orbiți de Dumnezeu. Credința în trînciua neamului românesc ne oțelesce puterile în lupta cea grea și ne însuflă curagiu — pentru ori ce eventualitate.

Aceste contemplațiuni me preocupau în momentul, cînd m'am decis să plec la adunarea generală a Asociațiunei din Orăștie.

Bucuria ce o oferesce ori ce întrunire a noastră pe terenul cultural, în deosebi adunarea generală a Asociațiunei, interesul de a cunoasce mai deaproape pe Românii din cercul Orăștiei, speranța de a conveni cu vechii mei amici și ale stringe mîna frățească, — eată tot atîtea motive de a nu întârîia cu pregătirile de călătorie. Așteptam cu neastîmper ziua de 16 August. În preseara acestei dîle stam gata de plecare, timpul era ploios, rece și posomorît ca și viața poporului român din Transilvania — părea că însuși cerul vrea să îmbrace haina posomorîtă a tristeței. Nisce nori negri și groși ascundeau sub velul lor cel des lumina stelelor, aceste vecinice călăuze a călătorilor. Într'o trăsură închisă caii mei cei sprinteni me transportară la gara dela Alba-Iulia.

Așa a fost aceasta dela întemeierea bisericii, și așa va trebui să fie cît timp biserica orientală fidelă tradițiunilor sale va voi să se desvoalte pe basa canoanelor singure normative în biserică.

Cu abatere dela această uniformitate decade simțul religios al poporului, și biserica merge cu pași repeși spre perire.

Cum stăm astăzi cu uniformitatea în biserica noastră?

Uniformitatea s'a spart, și privitorul cu ochiu ager poate tare ușor să vadă prăpastia, în care am cădut până acuma.

În biserică oameni nechemați au început a face reforme, și astăzi am ajuns departe.

Primul pas s'a făcut prin așa botezata purificare a limbei din cărțile bisericesci.

Meritul acestei decadințe compete fraților uniți cu biserica din Roma. O recunoasem din capul locului și vrem să fim bine înțeleși, o recunoasem, frații greco-catolici au avut intențiunile cele mai bune. Ei au voit să scoată toate cuvintele streine din limba bisericască, și să le înlocuiască cu altele, parte aflătoare în limba poporului, parte fabricate după calapodul limbei latine. Curentul purificării s'a pus în mișcare și fie-care elev cu 4 clase normale se simția chemat a purifica.

Cu chipul acesta s'a produs un adevărat chaos în biserică, și bietul creștin se simția și se simte încă strein în biserica sa.

Așa în loc de: „Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina,” poporul aude unele ca acestea: „Cu demnitate și cu veritate este a face complimente.”

Bizar lucru dar așa este. Cuvîntul „me închin” s'a înlocuit cu cuvîntul: „fac complimente.”

„Cuvine-se cu adevărat” s'a prefăcut în „Compete-se cu veritate,” „plata din ceriu” în „salariu celestin,” „gertfa” în „sacrificiu,” „vistiierul bunătăților” în „Depositul și Magasinul bunătăților.”

Timpul și spațiul nu ne eartă să ne mai estindem. Vom continua reflectînd la alte neajunsuri liturgice.

Diarul „Hunyad” despre festivitățile Asociațiunei.

Maghiarii ne uresc din adîncul sufletului astfel, încât arare-ori iau notițe binevoitoare despre manifestațiunile noastre culturale și naționale. Din această ură devine tendența lor de a micșora în mod sistematic ori ce evoluțiune națională la popoarele conlocuitoare. Publicul nostru cunoasce în deajuns enunțațiunile foilor maghiare în această privință.

FOIȚA.

Suvenir și impresiuni dela Asociațiune.

Într'un timp de grea cumpănă, cum dîce vechiul cronicar român, cînd națiunea română se luptă pentru esistența sa amerințată, unica noastră mîngăere este progresul pe terenul culturai. Respinși ca nisce fii vitrigi dela conlucrarea politică comună în această nefericită țeară, și reduși în drepturile lor cardinale, Românii astăzi trebuie să și concentreze toată activitatea pre lângă desvoltarea institutelor de cultură națională. Sunt mari piedicele ce ni se pun în calea desvoltării, curentul șovinistic maghiar se isbesce cu tîria de modestele noastre aședeminte culturale, înființate din sudoarea cruntă a poporului nostru ce geme sub greutatea sarcinilor publice. Nu este destul că din vistieria statului nu ni se dă o para frîntă pentru a ne cultiva și noi, dar nu ne mai este iertat a ne crea aședeminte nici din mijloacele noastre proprii și acele ce le-am creat până acum încă sunt un spine în ochii asupritorilor nostri. Lăcomia de rassă pîndesce mereu momentul pentru a ne sgudui și dărîma și unica basă ce ni-a mai rămas. Dar bun e Dumnezeuul părinților nostri, vom scăpa și de aceste

Luîndu-mi biletul usitat me aruncai iute pe tren — în graba cea mare era pre aci să înțîrdu și să-mi uit de dreptățile ce le aveam în busunariu, — de hîrtia ce-mi dedea dreptul de a călători într'un cupeu elegant cu preț moderat. De regulă eu călătoream pe clasa a treia, însă de astădată prin stăruința și zelul bărbaților nostri cari stau în fruntea Asociațiunei, mi s'a dat posibilitatea de a avansa pe tren — fără de a-mi goli buzunariul mai mult ca de obicei. Sîntem în cupeu mai mulți inși și după ce ne-am legitimat dreptul de a călători pe tren începurăm o viuă conversațiune. Obiectul conversațiunei de sine se înțelege nu putea fi decît adunarea din Orăștie de care ne despărțea numai o mică distanță. Cum ne vor primi Orăștienii? Cu cine ne vom întîlni? Ce prospecte de reușire va avî adunarea din Orăștie? Mai cu seamă ne interesa aceasta întrebare din urmă, fiind că se povestea că Orăștienii nu se prea înțeleg unii cu alții și apoi se scie, că neînțelegerea este isvorul multor rele. Ne cam temeam — dar rezultatul ne a convins că aceste temeri a fost fără temei.

Trenul, care prin ințeala sa scurtă distanțele, ne ciontă firul conversațiunei și — deodată ne vîdurăm în gara dela Orăștie. — În timpul de una oară percursesem distanța dela Alba-Iulia până la Orăștie. — Ne lipsi timpul pentru a ne reaminti că călătorim pe un pămînt clasic — că am trecut fără

De astădată comunicăm publicului nostru un comentariu la festivitățile noastre din Orăștie, care se abate dela modul de scriere usitat de comun. Diarul „Hunyad” desfășură următoarele idei:

„Pe terenul culturii și al dezvoltării literare salutăm și noi pe cetățenii români, le dorim succes în aceste stăruințe ale lor; regretăm însă că nu putem exprima aceasta salutare cu graiul viu la locul său.

„Nu putem însă face aceasta pentru că noi am primit scirea despre ținerea acestei adunări (din Orăștie) numai din alte foi; o invitare sau măcar o înștiințare n'am primit: ear pe teritoriul cel mare al comitatului Huniadoarei nu se află alte fiare decât „Hunyad.”

„Nu șcim, dacă prelângă înștiințarea oficială către autorități sau mai înștiințat și alt cineva dintre noi: corporațiunile, societățile sau particulari mai distinși. Atât însă am esperiat, că în asemenea lucruri în genere nu pre au obiceiul de a face publicări confidențiale.

„Fie din trufia sau din neîncredere —: fapt este că (Românii) se isolează precum se pot de noi în mișcările lor sociale și literare. Acum când scriitorii maghiari merg în Turin, în Paris, la sărbători internaționale, când Ungaria celebrează an de an celebrități germane, franceze, engleze; conlocuitorii nostri români se separează de noi astfel ca și când am putea trăi fără de a ne vedea unii pe alții.

„Densii se trag îndărăt chiar și dela acele plăsmuiri sociale, care nu sunt legate de naționalitate, care ar fi cele mai bune mijloace pregătitoare pentru apropierea și înțelegerea politică dintre noi.

„Eată, ca se ne justificăm cu un exemplu, societatea pentru istorie și anticități din comitatul Huniadoarei.”

Aceasta s'a format cu scopul de a face cunoscute comorile, tradițiunile și istoria togmă aceluia teritoriu, care este locuința comună a maghiarilor și a românilor, proprietatea lor, despre care densii lor le place a vesti, că este mai mult al lor decât al nostru.

Toți fără deosebire de naționalitate au fost provocați a participa la constituirea și susținerea acestei societăți.

Cu toate că ea s'a format în mod precumpenit și aproape exclusiv numai de maghiari, totuși între oficialii și membri onorari ai societății am ales și români. Și dacă ar fi participat în număr mai mare și cu mai mult interes, ar fi putut cuprinde loc mai mult întrânsa.

Dar dinșii se țin consecuent isoțai. Până acum nici unul n'a luat parte vre-odată la activitatea societății, cu toate că i este deschis fiecare terenu, ba în mai multe rânduri au fost provocați și publice. La adunările cele mari anuale ne cercetează oaspeții renumiți din Viena; dar dintre românii conlocuitori nici pomană măcar de unul.

Dacă arangem o festivitate în amintirea lui Deák, Eötvös Szécheny, rar se întemplă să ia parte și vre un român; dar adevărata mărime omenească stă mai presus de bunurile naționale și este obiect egal de pietate pentru ori ce om cultivat. Și ar trebui să gândească și aceea că, binecuvântarea ce isvorește din activitatea îndreptată spre înălțarea Ungariei se revărsă deopotrivă asupra fiecărui locuitoriu al Ungariei.

În mișcările noastre de cel mai pronunțat caracter național, la sărbătorile noastre bucurose vom vedea și pe români, fie și numai ca oaspeți interesați, dar ei stau departe de noi cu răceală.

nici o reflectare preste câmpul pânei. Câte suveniri și tradițiuni mărețe istorice sunt legate de acest loc îngrășat cu sângele protopărinților nostri. Fie-care urmă 'și are însemnătatea sa istorică — pe aceste locuri mănoase s'au revărsat ca un potop cutropitor oardele semilunei; în câmpul pânei au stat față în față strămoșii nostri cu păgânii din Bizanț, aci s'a desfășurat lupta cea sângeroasă pe viață și moarte la anul fatal 1479, când străbunul viteaz Paul Cnezu a decis învingerea ostilor creștine asupra barbarilor. Ce mângâiere sufletească simțesce Românul când își aduce aminte de „tala străbună” de bunurile strămoșilor nostri. Dar „dore!” aceste fapte și merite în loc de a ne ușora soarta, au fost un titlu nou de asuprire și subjugare. — Și cât de adencă este durerea când vedem că compatrioții nostri cu multă încăpăținare și răutate dispută chiar și cele mai incontestabile merite ale poporului român din Transilvania. Dar har Domnului, spiritul timpului și sirguința istoricilor nostri români au desgropat adevărul istoric din praul archivelor și astăzi stăm înaintea Europei civilizate ca adevărați strănepoți ai marelui Împărat Traian care ne-au așezat în aceste locuri clasice. *Imperium sine fine dedit* — aceste cuvinte ne vin totdeauna aminte când meditam asupra sorții și continuității poporului român — pe care nu l-au putut înfrânge 17 veacuri de cutropire.

Și noi de altă parte bucuroși am lua parte la activitatea asociațiunei pentru dezvoltarea literaturii, limbei și naționalității lor; nu le invidiam progresul, ci din contră am aplauda cu sinceritate la succesele lor, dar nu ne dau ocaziune pentru a participa.

În cuvinte ni-o spun, că trebuie să trăim împreună, să ne înțelegem unii pe alții, să lucrăm spre scopuri comune: în faptă însă ei închid punctele de atingere.

Dar credeți-ne apropierea pe terenul social, științific și literar ar pregăti cu mai multă forță calea spre o înțelegere politică.

Facă numai o încercare amicală și se vor convinge, că între maghiari e cu mult mai mare atențiunea și bunăvoința către densii decât presupun. Întimpinene și densii asemenea și în scurt timp vom esperia cu bucurie cât de iute va înceta neîncrederea și multele neînțelegeri.

Dacă soarta ne a destinat să locuim împreună să stăruim să facem convețuirea mai bine plăcută decât și mai departe nesuportabilă.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Satulung, în 11 August st. v. 1884. Onorate Domnule Redactor! În Nrul 116 din anul acesta al „Gazetei Transilvaniei” a apărut o corespondență din Bucuresci cu datul 1 Iulie 1884 subsemnată de N. Radu, Satulungean, care corespondența, din cauza lipsei de obiectivitate, ușor poate duce în retăcire pe onorații cetitori. Deci în interesul adevărului îmi permit a Ve ruga să primiți în coloanele „Telegrafului Român” următoarele șire:

Toată lumea știe, că burueana cea mai otrăvitoare în comună este discordia. Ea se estinde ca o lepră și otrăvesce inimile nobile, atîță spiretele, cari binevoiesc binele obstescu. Ea, lățindu-se mai departe, distruge și ruinează nu numai singuratică familii din comună, ba chiar comuna întreagă. De această burueană este molipsită într'un grad măricel și comuna noastră Satulung. Cu ori-ce preț trebuie să căutăm a smulge această burueană cu rădăcini cu tot și a o arunca din mijlocul nostru pentru ca să nu aducă daună, ba chiar totală ruinare comunei, și prin urmare bisericeii și scoalei, și în cele din urmă chiar și națiunii. Asta este tătul discordiei. În amintita corespondență se ăice apriat că sēmănătorul buruenei discordiei între preoții și învățătorii comunei noastre Satulung ar fi economul Voicu Roșculeț. Aceasta faimă respândită chiar și prin Bucuresci este lipsită de orice adevăr, este deci cu totul falsă.

Bine trabue să știe Onor. corespondent, care din Satulung și-a strămutat tronul în Bucuresci, pentru ca se pară, că vorbește din Olimpul românismului, privind cu ochii de vultur asupra lucrurilor, ce se petrecu în patria sa, ca să nu mai fie și pre viitor dus în eroare și să nu ducă el și pre alții, că amintita persoană, în giurul căreia se învêrte întreg cuprinsul corespondenței, se bucură în comuna noastră de cea mai mare încredere și simpatia. Căci de ar fi, cum afirmă corespondentul toți locuitorii comunei s'ar feră de Voicu Roșculeț, ca de o lepră și de o ciună.

Ear sēmănătorii discordiei pot fi tocmăi acei indiviți, cari cu orice preț vor să treacă înaintea

publicului mare de corifei., de cei mai mari naționaliști, de cei mai aprigi apărători ai drepturilor naționale. Întreb pe dl corespondent, că poate și cineva câștiga atăta încredere, stimă și simpatie, sêvêrșind atătea fapte mărsare, câte sînt înșirate în amintita corespondență? — Nu, nici-decum. Acestea toate nu și le-a putut câștiga V. Roșculeț pe altă cale, decât numai îmbunătățind și ușurând starea cea apăsătoare a Mocanilor nostri seceleni. Care dintre acei preținși corifei s'a pus în fruntea economilor nostri și au lucrat cu trup și cu suflet, să ușureze sarcina cea grea — dările cele mari, precum s'a întrepus în anii trecuți V. Roșculeț, când li s'a și ușurat Mocanilor darea de venit cu suma de 480 fl. v. a. pentru comuna întreagă? — pe când era jude comunal. Această sumă nu numai că s'a scădut din darea anilor următori, ci s'a răsplatit din darea anilor, prin inspectorul de dare din Brașov și din darea anilor precedenți prin V. Roșculeț comunei noastre. Numai cât n'a mai fost împărțită contribuțiilor, ci depusă în două părți egale (à 240 fl.) în fondurile școlare prin preoții E. Verzea și R. Popea. Asta-i meritul lui V. Roșculeț, căruia i se făc pe nedrept atătea insulte și învinuiri.

Dacă corespondentul nostru retace astfel de fapte nu pot să le ascund eu, căci lumina nu trebuie ascunsă sub obroc, ci pusă pe masă, ca să lumineze toată casa. Din multele merite, ce economul V. Roșculeț și le-a câștigat pentru biserică și școală mai amintesc numai unele, pe care nici o suflare românească din Satulung nu le poate nega, cu atăta mai puțin dl corespondent din Bucuresci. Ori cine ar intra în comuna noastră și-ar înainta pe strada principală până în apropierea bisericeii santei Adormiri, vede la stînga un edificiu măreț. Aceste edificiu este școala noastră capitală română gr. or. Oare prin a cui stăruință sa ridicat acest edificiu? Cetească onor. corespondent din Bucuresci, care cu multă emfasă afirmă, că, deși depărtat din patrie totuși poartă grige de tot ce se petrece în comuna sa natală, inscripțiunea aurită de pe lespedea de marmoră așezată într'unul din părății scoalei, și de sigur va fi convins pe deplin, că numai rēu a făcut cu aceea corespondență. Singur va ăice: „Eartă-me Doamne, că am greșit!” — Din norocire tocmăi pe timpul edificării acestui institut de creștere era V. Roșculeț primar al comunei. Prin zelul seu neobosit și prin exemplul seu, cu care a mers înaintea conlocuitorilor sei, deschidend însuși punga a contribuit mult la ridicarea acestui institut de creștere care a costat aproape 12,000 fl. v. a.

Nu mai puțină activitate a dezvoltat el la sporierea fondului scoalei, câștigand un drept dela comuna politică de a arēnda în favorul fondului scoalei tērgușorul ce se ține în frontal bisericeii.

Venitul tērgului este 66 fl.

Onoratul corespondent atribue merite mari unora persoane bunioară cum i atribue tēnêrului și bravului preot Victor Popea. E bine și frumos a aminti faptele oamenilor, și simțul de dreptate cere, ca cumpena drept se o ținem pentru fie-care individ, și mai presus de toate principiul: „*Suum cuique*.”

Mai încercatu s'au și alți corespondenți ca Dta să innegrească trecutul unui om așa de meritat ca V. Roșculeț cu fel de fel de învinuiri și născociri, cari sînt numai și numai productul urei și al pismeii. Ori cât te vei sili să mistifici adevărul, nu-ți va succede. Fii sigur, dle corespondent că, până când va trăi V. Roșculeț școala noastră n'are să se dea

Dar vor fi de ajuns aceste reamintiri istorice ca de introducere și acum la descrierea festivităților, cari s'au început cu primirea oaspeților la gara din Orăștie.

Îndată se deschid ușile dela tren și călătorii cari aveau drept țintă Orăștie se coboriră de pe tren. Între acestia am observat mai întâiu pe dnii din comitetul asociațiunei, pe venerabilul v. pres. dl I. Bologa, dl Bariț și secret. D. P. Barcianu. În gară aștepta membri comitetului de primire dl adv. Dr. A. Tincu, dl Dr. Ioan Mihai, și Dr. med. St. Erdély. Dl Tincu adresă nise cuvinte călduroase de buna sosire, la care dl vice-presid. Bologa răspunde în asemenea ton cordial și frățesc. Eară puține minute după întimpinările reciproce frățesci, oaspeții ilustrii se suiră în ocupagele elegante și ospitale ce-i așteptau și porniră către oraș. Era un aspect frumos a vedea aceste ocupage cu caili cei aprigi și sprinteni sburand către oraș. Distanța dela gară până în oraș e cam mărișoară. Nu puteam pricepe cum un oraș de însemnătatea și valoarea Orăștiei nu a stăruit să aibă gara mai aproape. Mi se spuse că pe timpul când s'a construit prima linie ferată transilvană s'au făcut încercări energice din mai multe părți pentru a construi gara mai aproape de oraș, însă publicul din Orăștie în deosebi magistratul, în a cărui frunte, ca în toate orașele șasesci, se află sasii cari compun maiorita-

tea orașului, nu au voit să oferă compensațiunile cerute de anteprenorii liniei ferate. Astăzi însă le pare rēu domnilor dela putere pentru că au scăpat ocaziunea de a mână — însă e prea trărdui. Spiritul de economie provincialistic, cum îl vedem maifestându-se adese ori la conlocuitorii nostri sasi, a fost și aici cauza de nu s'a putut realiza o dorință atât de simțită de a avea gara în imediata apropiere a orașului.

Șirul ocupagelor percurse repede strada cea lungă ce străbate orașul dela un capet la altul și deodată ne vêdurăm în piață. În trecerea repede observarăm mai întâiu școala cea frumoasă a Românilor situată lângă drumul țerei și în dosul ei biserica greco-orientală, al cărei turn măreț se ridică falnic spre ceriu. Despre școală s'a scris deja în acest organ paremi-se în luna Iuliu a. cur. cum și prin a cui stăruință s'a zidit. Aici voiu aminti numai ceva despre turnul bisericeii. Acesta s'a construit în forma măreață de aci, dacă 'mi aduc aminte pela anii 1872—1874 îndată după alegerile dietale de atunci, când se alesese deputat bancariul Wodianer, despre care și astăzi se mai vorbește că au vêrsat multe parale pentru diferite scopuri publice. Din aceste parale o parte modestă se ăicea că s'au dat și Românilor și cu acest sucurs s'ar fi construit turnul. Aceasta afacere a făcut pe atunci multă pulbere în public. Mie însă nu-mi vine a

plocon statului, nici fondul scolar și bisericesc n'are să pătimească nici cu o para, precum a pătimut când era Mandai episcop. Ori ce învinuiri ce s'ar mai ridica asupra conlocutorului nostru V. R. șuleț, le privesc de pure invențiuni malițioase menite a-l discreditat înaintea publicului. Cu atari corespondenți, cari scriu din patimă sêmânând sêmênța discordiei în mijlocul nostru, nu merită a mai sta de vorbă.

I. B. Satulungean.

Lupșa, 13 August 1884. Dle Redactor! Devisa timpului present este progres și înaintare pe toate terenele. Progres strigă occidentul și un echou puternic se aude în orient. Ca nici odată se străduiesc toate popoarele ca să se progresească, bine știind că astăzi numai acel popor poate să stea față cu alte popoare, care se va putea ridica la nivelul timpului. Conștiu și poporul nostru de acest adevăr nu pregetă ziua și noaptea de a lucra pentru prosperarea sa. În urma silinței bărbaților nostri să și vedă rezultate îmbucurătoare. Pre când constatăm aceasta numai spre binele nostru, trebuie să nu uităm că aceste progrese nu sînt generale, ci numai licuresc aici colea pre unde au fost bărbați însuflețiți pentru binele poporului.

Noi cei din comuna noastră de altcum destul de numeroasă nu sîntem în fericita pozițiune a celor despre cari se poate dice că au făcut pași spre bine.

Generațiunea presentă pare că nu are vigoarea și spiritul de întreprindere ca generațiunea din carea doară numai câte un moș bătrân a mai ajuns dîilele noastre.

Aceia au știut să poarte mult timp proces cu domnii, după cum le dîcem noi, și în urmă atîta i au incurcat până ce sîtui de proprietatea lor — pădurile și regaliile — se hotărîră ale vinde comunei căci alt remediu nu era. Le și vîndură cu aproape 30 mii, și după cum am mai amintit locuitorii comunei noastre remaseră fără vite numai ca să vadă scos pe strein de pe locurile lor. Grație ceriului le și succese a se libera de domni. Toate acestea le făceau să înțelege în speranță, că doară după aceasta le va fi mai bine. După bine suspină mereu, când ved că toate sînt în zadar.

Fiind că am vorbit de progres, apoi am pute susține că la noi s'a făcut ceva lăsându-ne pre noi ca să continuăm pe calea bătută. Așa ar fi sau cel puțin așa ar trebui să fie. Când cauți însă la starea actuală, o desamăgire completă te cuprinde.

Comuna noastră în loc să meargă înainte face progresul racului. Odinioară ne spun bătrânii, veniau la școala noastră băieți din aproape toate satele din giur. Astăzi le vine să fugă și celor din sat. Care e cauza, o vor ști cei ce cunosc situațiunea. Eu me mulțimesc a constata numai faptul dorind să se îndrepte spre bine. Săpienti sat.

Nu au sburat mulți ani pe aripile timpului de când aveam și notariatul nostru, astăzi spre rușinea unei comune fruntașe ca a noastră ne-am alipit de alt notariat, și comuna noastră și-a pierdut și acest drept. Mai fostau apoi timpuri când aveam pretură, se înțelege în vremile mai vechii, apoi chiar și protopop.

Toate acestea au trecut ca neaua de an și astăzi trebuie să recunoaștem că nu stăm prea bine.

crede asemenea lucruri, după cât cunosc eu pe românii fruntași din Orăștie din timpul mai dinainte. Faima însă se susținea cu multă încăpăținare până astăzi, e însă lipsită cu totul de ori ce adevăr.

Sosind în piață ne risipirăm pela cortele pentru a odichni puțin de strapațele drumului. Dl vice-pres. Bologa descălecă la casa ospitală a dlui adv. Dr. Tincu, ear ceialaltii fie care la cortelul designat.

Trebuie să observ că comitetul de primire a luat dispozițiunile necesare și au făcut din bun timp toate pregătirile pentru încortelare ca să nu se întâmple confusiuni. Încortelarea a urmat fără nici un obstacol — dovadă eclatantă despre precauțiunea, simțul și bunul tact ce l'a desvoltat comitetul în privința aceasta. —

M'am dus și eu la modestul meu cuartir, la o respectabilă familie din popor, unde fuseu intiminat cu ospitalitatea și bunăvoința tradițională ce caracterizează pe Români pretutindenea. Neîntind prea ostentat am petrecut puțin timp la cortel, curiositatea de a me întîlni cu vechii mei amici și cu alți oaspeți, de a face nouă cunoștințe și a consolida de nou pe cele vechi, de a vedea locurile, unde petrecusem ca student la colegiul reformat din acest oraș, me făcu și mai impacient și eșind din cortel me îndreptai în pași măsurați prin oraș.

(Va urma.)

Poate publicul cetitor se va întreba în contra cui cad toate acestea stricăciuni? Latinul dice „nomina sunt odiosa” și noi îl ascultăm și le reținem. Dar totuși nu va strica dacă vom atinge „per tangentem” cauzele stărei faptice a lucrului.

În nici un cas nu greșesc când susțin că răul zace în sat. Au fost oameni de aceia cari s'au interesat numai de puna lor ear de binele poporului nici grijă nu au avut.

Se înțelege că acestora le-a mers bine și ați dispun de averi, dar e rău de poporul care a sărăcit. Când afirm că au fost oameni cari s'au gerat ca conducătorii poporului dar cari s'au ingrigit nu de popor ci de sine, nu susțin că cei de astăzi ar fi doară așa. Dicend acestea a-și comite o mare nedreptate.

Mai vine apoi la mijloc lipsa de iubire între locuitori, carea încă împedecă înaintarea comunei.

Se află nesce oameni reuțacioși, cari caută numai să surpe pe alții și voind să facă rău unei persoane aduc stricăciune întregii comune.

Aceste toate sunt lucruri cari se pot vedea fără de a trebui să le cauți cu felinariul.

Cred că prin acestea nu am causat nici o suferare, cu atîta mai vîrtos cu cât intențiunea mea este de a sbicni ce e rău și astfel a contribui la înflorirea comunei noastre.

Înainte însă de a me despărți pentru astădată voi să mai amintesc o împiegurare, carea mult ne strică noaună tuturor românilor și în special comunei noastre.

Comuna noastră este mai tot greco-orientală și numai în centru se află și greco-catolici.

Desbinarea aceasta ne împedecă înaintarea intereselor comunei foarte mult, căci după cum se știe cei cu sînta unire aleargă după proseliți ca calul la ovės.

Cea mai nobilă problemă a acelora este de a-și înmulți numărul credincioșilor, căci numai așa sunt bine meritați pentru sînta unire și obțin medalia clasa I dela Roma mică.

Comuna noastră centrală din cauza acestei desbinări este silită să și ție două școale nu prea strălucite, în loc de una și bună.

La noi zelul pentru preselitism e cu atît mai mare cu cât preotul greco-catolic a fost preot gr. oriental de ce ani, și apoi de dragostea răposatului protopop din Roșia a trecut Arieșul dela Hădărău la sat, de oare ce biserica e mai aproape și poate să facă mai bune câștiguri.

Se înțelege că trecerea Arieșului n'a putut urma fără de vamă și încă scumpă căci se știe că numai odată are să treacă, și răposatul protopop a trebuit să și tragă socoteala odată pentru totdeauna.

După mari greutăți totuși și i-a succed să înnoate prin valurile Arieșului, acuma însă se și poarte grija de ale sale și se nu mai umble a vina după credincioși de ai nostri, de oare ce și așa oamenii îl cunosc, încât nu-l cunosc apoi îl vor cunoaște dacă nu și va purta grija de afacerile sale. X.

Avis.

La școala română de fete din Sibiu înscrierile se fac cu 1 Septembrie a. c. st. nou începînd dela oarele 10—12 înainte de ameați în cancelaria direcțiunei Strada Macelarilor Nr. 37.

Se notifică totodată că la școala română de fete din Sibiu în anul acesta se deschide și clasa a VI și prelângă studiile prescise și limbile din patrie cu anul școlar 1884/85 începînd se va pune și limba franceză.

Direcțiunea.

Varietăți.

* (Postal.) Cu prima Septembrie începînd se deschide oficiu de poștă în comuna Kászón Altiz, care va sta în legătură cu oficiul de poștă din Kászónjfalu prin cariola de poștă în toată ziua.

Cercul de comunicație: Kászón-Altiz Kászón-Feltiz și Kászón-Impér.

Va espeda esmisiuni postale, asignațiuni cu bani până la 200 fl.

Mersul.

Pleacă din Kászón-Altiz dim. la 4 oare 30 m.
Ajunge la „ Ujfalu dim. „ 5 „ 30 „
Pleacă din „ Ujfalu dim. „ 10 „ 40 „
Ajunge la „ Altiz dim. „ 12 „ — „

* (Mulțămită publică). Pentru reuniunea femeilor române din Sibiu au contribuit:

D-șoara Elena Angelescu din Craiova 20 franci.
Domnul Alecsandru Tell din Craiova 50 floreni.
Domnul Antoniu Mocsonyi de Foen 50 floreni.
Comitetul Reuniunei femeilor române din Sibiu le exprimă adencă mulțămită și pe calea aceasta Sibiu 15/27 August 1884.

Comitetul.

* (Vêrsta monarhilor). Eată vîrsta tuturor monarhilor Europei; decanul lor e împăratul Wilhelm al Germaniei, care e de 87 de ani. Urmează apoi Regele Olandei 67 de ani, Regele Danemarcei 66 de ani, Regina Angliei 65 de ani, Regele Württembergului 65 de ani, Regele Saxoniei de 56 de ani, Regele Svedo-Norvegiei 55 de ani, Împăratul Austro-Ungariei 54 de ani, Regele Belgiei 49 de ani, Regele Portugaliei 45 de ani, Regele României 45 de ani, Sultanul Turciei 41 de ani, Regele Italiei 40 de ani, Împăratul Rusiei 39 de ani, Regele Bavariei 38 de ani, Regele Greciei 38 de ani, Regele Serbiei 29 de ani. Cel mai tânăr e regele Alphonso al Spaniei, el e numai de 26 de ani.

* (Nihilisti în Polonia). Diarul „Voința națională” ne comunică următoarele:

Correspondențele private venite din Polonia anunță arestări numeroase prin Polonia. Intendenții palatelor imperiale Lazienky și Belveder ar fi și ei arestați. Mai mulți judecători sînt asemenea bănuți.

* (Armonie în stat disarmonic). Cu ocaziunea festivităților sasilor a fost aici la Sibiu un cuartet din București, care a produs mare efect cu ocaziunea concertului corurilor de bărbați în pavilionul din grădina Herman.

Ca caracteristic pentru acest cor amintim, că cuartetul e compus din 4 naționalități. Tenorul I este bohem din Praga, Lawniczka cu numele. Tenorul II este neamț, cu numele Engler. Bass I un ungur din Budapesta, anume Takácsy. Bass II un român domnul Dr. Nicolae Dima, fratele domnului profesor George Dima. Conducătorul dirigent, domnul Löw este israelit din Bohemia și nu sas din Sighișoara, după cum scrie un diaru german din loc. Din aceste elemente s'a compus frumoasa armonie admirată de toți, căți o au auzit.

* (O suvenire plăcută). Noua deslegare a problemei direcțiunei baloanelor aduce aminte d-lui Jules Claretie următoarea suvenire. Sînt destul de sceptic în ceea ce privește direcțiunea baloanelor și aceasta din cauză că am pățit-o cât de bună. Într'o zi, fui dus, să ved, în nu știu ce local de pe bulevardul Capucinilor, un vas aerian, care se putea conduce pe care îl inventase un inginer de talent. Era ceva încântător. Un vas cu arip în loc de lopeți nisce apendice i dedeau aspectul unui liliac.

— Vino de veți dle cât de simplu este mecanismul. Intorc elicele și într'un mod matematic cu o precisiune incontestabilă vasul meu are să se urce drept în aer fără să și schimbe direcțiunea.

— Ah! dar atunci dle ți fac complimentele mele...

Nu sfîrșisem încă bine și admirabilul inventator mișcă mica sa mașină și crac! — fui lovit peste ochiul stîng ca cum m'ar fi lovit o pasere cu ciocul și s'ar fi acățat de mine dînd din aripi. Inventatorul se aruncă asupra invențiunii lui carea-mi cădu la picioare și pe când o luase de jos dîse foarte convins:

— De minune este ceva de neînțeles! În loc de a se urca drept a apucat alături! Cu toate acestea aici e vorba de matematică.

Și eu cu totul fericit că n'am rămas cu ochiul scos respunseu omului de geniu.

— Nu știu dacă este sau nu vorba de matematică dar ceea ce pot se te asigur este că era se rămăi fără un ochi.

— oh! domnule o sistemă foarte simplă!

— oh! foarte simplă sare în ochi!

Loterie.

Mercuri în 27 August n. 1884.

Brünn: 83 73 90 21 19

Bursa de Viena și Pesta.

Din 26 August n. 1884.

	Viena	B-pest
Renta de aur ung. de 6%	122.—	121.75
Renta de aur ung. de 4%	91.45	91.20
Renta ung. de hârtie.	88.20	87.80
Sorți unguresci cu premii.	114.30	114.50
Acțiuni de bancă de credit ung.	296.25	295.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	358.—	355.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire.	100.—	100.55
Datorie de stat austriacă în argint.	81.35	81.10
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.—	96.—
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	118.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.10	141.75
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	101.30	101.75
Datorie de stat austriacă în hârtie.	80.35	80.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire.	100.—	100.50
Renta de aur austriacă.	103.40	103.50
Obligațiuni urbariale temeșane de.	100.50	100.50
Sorți de regularia Tisei.	115.80	115.65
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina”.	—	100.8
Galbin.	5.75	5.74
Napoleon.	9.65	9.64
London (pe polița de trei luni)	122.60	122.55

Nr. 4014. Scol. [836] 1—3

Prolungire de concurs.

Termenul aşternerei cererilor concursuali la **cele 10 stipendii** din fundaţiunea Francisc-Iosefină, publicate sub Nr. 3334 Scol. (Nr. 89 şi 90 ai „Telegrafului Român”) pentru absolvenţi de 4 clase gimnaziale, cari doresc a intra cu începutul proxmului an şcolar în seminarul Andreian spre ascultarea cursurilor pedagogice se prolongeşte până la 29 August st. v.

Dela consistoriul archidiecesei gr. or. române a Transilvaniei.

Nr. 494. [828] 1—3

Prolungire de concurs.

Dupăce pentru staţiunile de învăţători din comunele Ghiş, Vecerd, Ighis, Zlagna, Măgărei, Verd, Ruja, Merghindeal, Proştea, Iacobeni, Noustat, Hundrubechiu, Cincşor, Săşăuş, Ilimbav, Marpod şi Tichindeal din protopresbiteratul Agnietei publicate în foaia „Telegrafului Român” Nr. 78 şi următorii cu salariile acolo semnate, nu au concurat indivişi calificaţi, se prolongeşte concursul cu termen până în 30 August 1884 lângă cari se mai adaugă Şulumberg şi Şorgul-mare, cu salare de câte 150 fl. din fondurile parohiilor şi dela popor, lângă care cuartir şi lemne de foc.

Doritorii de a ocupa ori-care din staţiunile acestea se nu întârzie cu aşternerea concurselor la subscrisul oficiu protopresbiteral instruite conform legilor în vigoare. Noerichiu, în 9 August 1884.

Oficiul protopresbiter al gr. or.

Grigorie Maier,
adm. prot.

Nr. 159. [829] 1—3

CONCURS

Pentru întregirea staţiunilor învăţătoresci la scoalele confesionale gr. or. din jos semnate comune bisericesci, protopresbiteratul Cetăţii de peatra, se descrie concurs cu termen până în 8 Septembrie a. c.

1. Berinţa, cu salariu anual 200 fl. v. a., cuartir liber în edificiul scoalei şi lemne de încălzit.
2. Fintuşul-mare, cu salariu anual 200 fl., cuartir şi lemne de încălzit.
3. Valeni, cu salariu anual 200 fl., cuartir şi lemne de încălzit.
4. Fenaşe, cu salariu anual 160 fl. şi lemne de încălzit.
5. Surduc-Capâlnic, cu salariu anual 150 fl., cuartir şi lemne de încălzit.

Doritorii de a concurge la vre-una din staţiunile sus atinse au a-şi îndrepta cererile lor la subscrisul inspectorat districtual până la termenul indicat, instruite conform prescrişelor stat. org. şi norm. scol. din 1882. Cei-ce vor dovedi dexteritate în cultivarea grădinaritului vor fi preferaţi şi remuneraţi — prin respectivul comitetul parohial.

Cărpiniş la 5 August 1884.
În conţelegere cu respectivele comitete parohiale.

Ioan Şovrea,
protopresbiter.

Nr. 160. [830] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învăţătoresci dela scoalele gr. or. române din comunele mai jos însemnate se descrie concurs cu termenul până la 30 August a. c. st. v.

1. Panc-Selişte, cu salariu anual de 200 fl. solvinţi în 4 rate trilunare anticipative, cuartir liber în edificiul scoalei şi lemne necesarii de foc.
2. Răduleşti-Stregoaia, cu salariu anual de 200 fl. solvinţi în 4 rate trilunare anticipative, cuartir liber în edificiul scoalei şi lemne necesarii de foc.
3. Lăpugiu superior, cu salariu anual de 300 fl. solvinţi în 4 rate trilunare anticipative, cuartir liber în edificiul scoalei şi lemne necesarii de foc; — apoi pentru serviciul de cantor câte 40 cruceri dela înmormântarea oamenilor bătrâni şi 20 cr. la prunci.

Doritorii de a ocupa una din aceste staţiuni au a-şi aşterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare, la subscrisul oficiu până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiter al tractului Dobrei.

H. Dobra la 7 August 1884.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Nr. 170. [831] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea staţiunilor învăţătoresci la scoalele confesionale din comunele

mai jos însemnate din protopresbiteratul Haşegului, se descrie concurs, cu termen până la 10 Septembrie st. v. a. c. şi anume:

1. Nucşoara, cu filia Mălăeşti cu salariu anual de 260 fl., cuartir şi lemne de foc.
2. Ghelariu, cu salariu anual de 200 fl., cuartir şi lemne de foc.
3. Ruşior, cu salariu anual de 175 fl., cuartir şi lemne de foc.
4. Teliuc, cu salariu anual de 160 fl., cuartir şi lemne.

Suplicile de concurs instruite în sensul prescrişelor legali, sunt a se aşterne oficiului ppresbiterat subsemnat, până la termenul mai sus amintit.

Haşeg, la 9 August 1884.

Pentru comitetele parohiale oficiul protopresbiter al Haşegului.

Ioan Raţ,
protopresbiter.

Nr. 578. [832] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învăţătoresc dela scoala confesională română gr. or. din Retisdorf, protopresbiteratul Sighişoarei, se descrie concurs cu termenul 31 August a. c. st. v.

Salariul anual 150 fl., v. a.

Reflecţanţii au a-şi aşterne concursele instruite conform prescrişelor în vigoare, până la termenul prememorat subscrisului oficiu ppresbiteral.

Sighişoara la 9 August 1884.

Oficiul ppresbiterat român gr. or. al tractului Sighişoarei.

În conţelegere cu comitetul parohial concernent.

Demetriu Moldovan,
adm. ppresb.

Nr. 143. [833] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea de două staţiuni învăţătoresci la scoala confesională gr. or. română din Porcesci protopresbiteratul Avrigului, ambele cu salariu anual de câte 300 fl. se descrie concurs cu termenul până la 25 August st. v. a. c.

Cererile instruite conform prescrişelor din vigoare sunt a se adresa la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Avrig, 13 August 1884.

Oficiul protopresbiter al tractului Avrigului.

Nr. 331. [834] 1—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru întregirea postului învăţătoresc din B. Poieni protopresbiteratul Abrudului, cu salariu anual de 300 fl. v. a. publicat în Nr 77 şi următorii ai „Tel. Rom.” din a. c. se prolongeşte până la 30 August st. v. a. c.

Abrud în 10 August 1884.

În conţelegere cu comitetul parohial.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 264. [835] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea locurilor de învăţători la scoalele populare confesionale gr. or. din comunele mai jos numite din protopresbiteratul Sebeşului se deschide concurs până la 30 August 1884 st. v.

1. Săsciori, cu salariu de 300 fl., v. a. cortel în localul scoalei şi lemne trebuincioase de foc.
2. Drâmbariu, cu salariu de 200 fl., cortel şi un stângin lemne de foc.
3. Laz, cu salariu de 120 fl., cortel în zidirea scoalei şi doi stângini de lemne.

Doritorii de a ocupa acum numitele staţiuni învăţătoresci au se-şi subţearnă oficiului protopresbiterat subsemnat în termenul arătat cererile înzestrate cu documentele prescrişelor de legile existente.

Concurenţii însă la postul din Săsciori prelângă aceste vor a-şi se probeze: ca prelângă cursurile pedagogice au absolvat 4 clase gimnaziale, sau prelângă teologie 6 clase gimnaziale, că cunosc limba maghiară şi sunt cântăreţi, ceea ce ar putea proba deacă până la timpul alegerii se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare se cânte în biserică.

Sebeş în 6 August 1884.

Oficiul protopr. gr. or. în conţelegere cu comitetele parohiale respective.

Nr. 406 1884. [823] 2—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Selişte au devenit vacant un post de învăţătoriu împreună cu un salariu anul de 400 fl. v. din fondul scoalei solvind în rate lunari anticipative.

Pentru ocuparea acestui post se descrie concurs cu termenul până la 20 August a. c.

Cel ce doreşte a ocupa acest post va avea a-şi îndrepta petiţia sa instruită conform stat. organic şi dispoziţiunilor sinodali relative la scoalele capitali către preanoratul oficiu protopresbiter al tractului Selişte, Alesul învăţătoriu va avea a instrui şi un deservământ la scoala de repetiţie ce se va ţine duminică şi sâmbătoare.

Selişte în 29 Iulie 1884.

Comitetul parohial gr. or. din Selişte în conţelegere cu oficiul protopresbiteral.

Macsim.

Ioan Popa.

Nr. 162. [785] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea de două posturi învăţătoresci la scoala populară gr. or. Breaza tractul protopresbiter al Făgăraşului, se descrie concurs cu termen până la 20 August st. vechiu a. c.

Emolumentele sunt:

Pentru învăţătoriu primar în bani 200 fl. v. a., cuartir în edificiul scoalei şi lemne de foc câte vor trebui.

Pentru învăţătoriu secundar, salariu 150 fl. v. a., cuartir în edificiul scoalei şi lemne de foc câte vor trebui.

Se cere ca învăţătoriu primar să aibă cel puţin patru clase gimnaziale; cel secundar cel puţin două clase gimnaziale şi testimoniile de calificare conform prescrişelor în normativul şcolar din 1882.

Doritorii de a ocupa posturile mai sus arătate au de-aşi aşterne suplicile lor cu documentele recerute până la termenul sus arătat la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Făgăraşului.

În conţelegere cu comitetul parohial.

Făgăraş 12/24 Iuliu, 1884.

Petru Popescu,
ppresbiter.

Nr. 308 [816] 3—3

CONCURS.

Se descrie concurs pentru ocuparea posturilor de învăţători la scoalele confesionale gr. or. din protopresbiteratul Solnocului în următoarele parohii.

1. Ungureni, cu salariu anual 200 fl.
2. Libotin, cu salariu anual 200 fl.
3. Rogos, cu salariu anual 200 fl.
4. Valeni, cu salariu anual 150 fl.
5. Peteritatea, cu salariu anual 150 fl.
6. Maşca, cu salariu anual 100 fl., cuartir şi lemne de foc.
7. Borcut, cu salariu anual 150 fl.
8. Ineu, cu salariu anual 150 fl.
9. Stoiceni, cu salariu anual 120 fl.
10. Dobric, cu Dobriţinaş cu salariu anual 150 fl.

11. Costeni, cu salariu anual 120 fl.
12. Poiana-Porcului, cu salariu anual 200 fl.
13. Rohia, cu salariu anual 150 fl.

Reflecţanţii au a-şi înainta concursele instruite în regulă până la 17 Septembrie a. c. st. v. la adresa subsemnatului.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Solnocului, prin posta ultimă; Magyar-Lapos. Cupşeni, 26 Iuliu 1884.

Samuil Cupşa,
protopresbiter.

Nr. 355. [815] 3—3

CONCURS.

Spre ocuparea staţiunilor învăţătoresci în comunele bisericesci mai jos înşirate din protopresbiteratul Cohalmului, se publică concurs cu termen până în 25 August st. v. a. c.

Cohalm, cu salariu 150 fl. din casa alodială şi dela popor, cuartir şi lemne pentru foc.

2. Crişiu, cu filiile Cloasterf şi Meşindorf 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne pentru încălzit.
3. Crihalma, cu salar 150 fl. dela popor.

4. Felmer, salariu 150 fl. dela popor, cuartir şi lemne pentru foc.
5. Ticuşul român, 150 fl. dela popor.
6. Mateiaş, salariu 150 fl. dela popor.

7. Bogata olteană, salariu 100 fl. dela popor, cuartir lemne şi victuale în valoare de 50 fl.
8. Fântâna, cu salariu de 150 fl. dela popor.

Doritorii de a ocupa vre una din staţiunile acestea învăţătoresci, au a-şi aşterne suplicile lor concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Cohalm, 27 Iulie 1884.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Cohalmului

Nicolau D. Mircea,
administ. prot.

Nr. 37. [819] 3—3

CONCURS.

Pre baza rezoluţiunii preaveneratului Consistoriu archidiececan ddt 26 Iunie 1884 Nr. 1868 B. se descrie concurs nou pentru ocuparea postului de paroh, în parohia Nadeşul-săsesc protopresbiteratul Târnavi superioare cu termen de 30 de zile dela prima publicare,

Emolumentele sunt.

1. Casa parohială cu 2 încăperi de material solid, coperită cu țigle.
2. Edificiile necesari pentru economie sură cu pătrariu, şi graşd coperite cu țigle.
3. Porţiune canonică 6 jugere de arat şi cositură:
4. Dela 65 familii, câte una felderă de cucuruz sfârmit.
5. Dela 21 familii neorustici 8 fl. v. a.
6. Dela comună 6 stângini de lemne aduse în curtea parohială în preţ de 40 floreni v. a.
7. Dela tinerime feciori şi fete câte 2 zile de lucru cu palma.
8. Cu ocaziunea segregării paşunitului are a căpăta 8 jugere pământ arătoriu porţiune canonică.
9. Porţiunea canonică câtă va avea a lucra-o comuna bisericască în 3 ani pentru preot.
10. Stola usuată.

Concurenţii i-şi vor aşterne cererile sala instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiter al gr. or. al Târnavi superioare

Nadeşul săsesc la 2 August 1884.
În conţelegere cu comitetul parohial

Ioan Almaşan,
protopresbiter.

Nr. 3998. [817] 3—3

CONCURS.

Din fundaţiunea Cologiană a archidiecesei gr. or. române a Transilvaniei a devenit vacant un stipe: diu de 60 fl. anuali pentru a cărui mai departe conferire se descrie concurs cu termenul până la 26 August (7 Septembrie st. n.) a. c.

Stipendii se va conferi la gimnastiştii români de religiuinea gr. or. preferind-se la cas de condiţiuni egale cei din munţii apusenii ai Transilvaniei.

Cererile concursuali instruite cu carte de botez, atestat despre starea materială a părinţilor, atestat medical despre starea sănătăţii concurentului şi testimoniul şcolar, sunt a se aşterne la acest consistoriu în termenul prefrit.

Din şedinţa consistoriului archidiececan, ținută în Sibiin, la 2 August 1884.

Nr. 3572 civ. 1884. [825] 3—3

Publicaţiune.

Din partea tribunalului din Elisabetopole se aduce la cunoştiinţa publică că pentru pregătirea lucrărilor de segregare în comuna **Tatârlaka** se va ţine pertractare la 18 November 1884 la 1 oră după amiaza în comuna Tatârlaka la casa judeului comunal. Despre aceasta se avisează cei interesaţi cu observarea că cei ce nu se vor prezenta, se vor considera că consimt cu segregarea. Exemplariul cererei se poate vedea la acest tribunal.

Elisabetopole, 26 Iuliu 1884.

Báró Apor Zoltán,
pres. substitut.Gull,
notar.**MORBURI SECRETE**

le vindec pe baza experienţelor celor mai nou ştiinţifice, chiar şi în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupaţiune. Deasemenea şi urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerete (onania), destrucţiunea nervilor şi impotenţa. Discreţiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 42

Dr. Bella,

membru la societăţi ştiinţifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.